

Bergsbestigning

Inför det nya året har vi många goda förhoppningar att saker skall förändras. Vi ger oss själva och varandra nyårslöften. Jesus har satt ribban högt. Han säger; ”Var fullkomlig såsom jag är fullkomlig”. Säkert har även du insett för länge sedan hur omöjligt detta är. Visst har mitt liv förändrats oerhört mycket under de tjugofem år som jag haft förmånen att ha Jesus som min Frälsare och Förebild. Men vissa områden i mitt liv är jobbigare än andra att förändra, som exempelvis min ”tidsoptimism”. Där har jag inte förändrats ett dugg. Jag har alltid haft problem med att komma i tid. När jag växte upp brukade jag skylla på min pappa, för han var likadan. En sådan far, en sådan dotter. Alltså hade jag ärvt detta drag, resonerade jag. Nu kan jag inte göra detta längre, för pappa har blivit riktigt bra på att hålla tiden. Jag har allt gjort mina försök att ändra mig under årens lopp, men resignerat och tänkt; ”Vissa ränder går väl aldrig ur”. På sista tiden har jag känt att jag inte längre kan gömma mig bakom denna klyscha.

Jag har läst till Drog- och Alkoholterapeut i snart tre år. Där har jag fått lära mig att det går att bryta gamla invanda mönster. Man behöver både människors och Guds hjälp i denna process. Framförallt krävs en egen motivation och längtan att förändras. Jag kan få hjälp att hitta källan, men jag måste själv välja att dricka. Varken Gud eller människor kan tvinga mig. Jesus frågade den sjuke mannen innan han bad för honom; ”Vill du bli frisk?”. Ibland tror jag att vi blir så vana vid vissa dåliga sidor i vår personlighet att vi slutar jobba på dem. Det räcker heller inte att bara ha *viljan* till förändring. Vi måste börja *handla* i linje med det vi vill. Eftersom jag jobbar med missbrukare stöter jag på denna problematik hela tiden. Många säger att de vill sluta dricka eller använda droger, men de gör inget för att ändra på sin situation. I Ordspråksboken står det; ”Bara en dåre tror att hans liv skall förändras om han fortsätter att leva som han alltid gjort”.

Gud har ett otroligt tålmod med oss. Han vet att vi bara är bräckliga kärl. I hans händer kan han ändå forma oss till något vackert. Att Gud har tålmod med oss, innebär inte att det är OK att behålla sina dåliga vanor och ”stinkande garderober”. Jag måste säga att både Gud och människor har haft ett enormt tålmod med mig genom åren. Nu är det precis som om Gud säger; ”Det är dags att göra något åt detta. Jag har fått sådana signaler från ovan på sistone. Det är ju inte så att jag är ensam med detta problem. På min skola är vi några stycken. Förra gången vi hade föreläsningar konfronterade vår lärare oss. Vi måste föregå med gott exempel inför våra klienter! Några dagar senare hade jag en dröm som var mycket verklig. Jag hade åkt för fort och blev tagen av polisen och blev av med mitt körkort. När jag vaknade blev jag oerhört lättad att det bara var en dröm. Men det kändes som en varning från ovan.

Förra veckan hade vi ett planeringsmöte inför årets Alphakurs på krogen. När jag kom springande tio minuter för sent med andan i halsen, sa en av de andra ledarna väldigt skarpt; ”Bittan, du har problem med att hålla tiden. Vi skall be för dig”. Just då blev jag störd att bli utpekad med min svaghet. ”För stunden tycks väl varje tuktan vara mer till sorg än till glädje...men frukten blir till slut frid och rättfärdighet”.(Heb.12:11) Det har resulterat i att jag fått ödmjuka mig och krypa till korset. I söndags fick jag förbön efter gudstjänsten. Det har inte varit några stora förändringar sedan dess, men jag har börjat min bergsklättring. Jag är fast besluten att med Guds hjälp klara att bestiga detta berg. Någon sa; ”Det är inte hur många gånger vi snubblar och faller som bestämmer om vi når bergets topp, utan hur många gånger vi reser oss och fortsätter igen”. Jag såg en tavla med några ord som tog tag i mig; **”Ser du på dig själv, så blir du förtvivlad. Ser du på andra, så blir du förvirrad. Men ser du på Jesus, så blir du förvandlad”.**

